FOTBAL

DUPĂ ÎNFRÎNGEREA DIN ELVEȚIA

ÎN PAGINA 11
INTERVIUL NOSTRU CU... **CONSTANTIN:**

„Fotbalul se învață toată viața“

Nr. 11

(202)
IUNIE 1967
Anul XX



VOLEI

STEAUA campioană după 10 ani

ATLETISM

ILEANA SILAI și ȘERBAN IOAN recordmenii primăverii

SCRIMĂ

„Eventul“ soților Drîmbă

PROLETARI DIN TOATE ȚĂRILE, UNIȚI-VĂ!

SPORT

REVISTĂ ILUSTRATĂ BILUNARĂ EDITATĂ DE UNIUNEA DE CULTURĂ FIZICĂ ȘI SPORT DIN REPUBLICA SOCIALISTĂ ROMÂNIA

CAMPION

La «europenele» de lupte greco-romane de la Minsk, sportivul român SIMION POPESCU a cucerit medalia de aur și titlul de campion al continentului la categoria [illegible] de kilograme. Îi adresăm felicitări și urări spre noi medalii!

foto-cronica SPORT



Echipele RAPID BUCUREȘTI, la fete, și STEAUA, la băieți, au cucerit titlurile de campioane republicane la handbal.

În fotografia 1, o fază din meciul Steaua—Dinamo (17—11), care a hotărît soarta titlului. Lucian Popescu (Dinamo) încearcă să tragă la poartă, dar intervenția lui Oțelea va fi salutară.

Foto 2 — antrenorul Ioan Kunst-Ghermănescu, în mijlocul băieților săi, imediat după ce aceștia au îmbrăcat tricourile de campioni.

Foto 3 — «Team»-ul feminin al Rapidului este fericit. Antrenorul Francisc Spier le-a condus pe colegele Anei Boțan la victoria finală.

Foto: IONEL DAVID

FORMAȚII CAMPIOANE





„Jubiliarul" CURSEI PĂCII



Ediția jubiliară a «Cursei Păcii» s-a ridicat din toate punctele de vedere peste nivelul tuturor celorlalte ediții disputate sub însemnele acestei mari întreceri a ciclismului amator. Media orară de peste 41 km realizată în condiții atmosferice cu totul nefavorabile (frig, vînt, ploaie, lapoviță), pe un traseu dur, cu numeroase etape de munte, unele de peste 200 km., demonstrează o creștere valorică de necontestat a ciclismului amator internațional. Victoria finală a lui Marcel Maes (Belgia) a fost rezultatul unei pregatiri multilaterale excelente și în special a unei comportări ieșită din comun în etapele de munte care i-a și adus, de altfel, tricoul galben, iar în continuare l-a ajutat să și-l păstreze. Cicliștii români, la această a XX-a ediție a «Cursei Păcii» au avut o comportare modestă: locul 11 în clasamentul general pe echipe și tot un loc 11 în clasamentul general individual, prin decanul de vîrstă al ciclismului nostru, Gabriel Moiceanu. Ce va trebui să facem pentru înviorarea și scoaterea din actualul impas a ciclismului românesc? Multe, și în primul rînd reînființarea secțiilor de ciclism, în mod nejustificat desființate, revizuirea și îmbogățirea calendarului competițional intern etc. etc. Dar despre toate acestea, într-un număr viitor.

În fotografie, un aspect din etapa a XII-a Karl-Marx Stadt—Plzen, iar în medalion Marcel Maes, cîștigătorul «Jubiliarului».

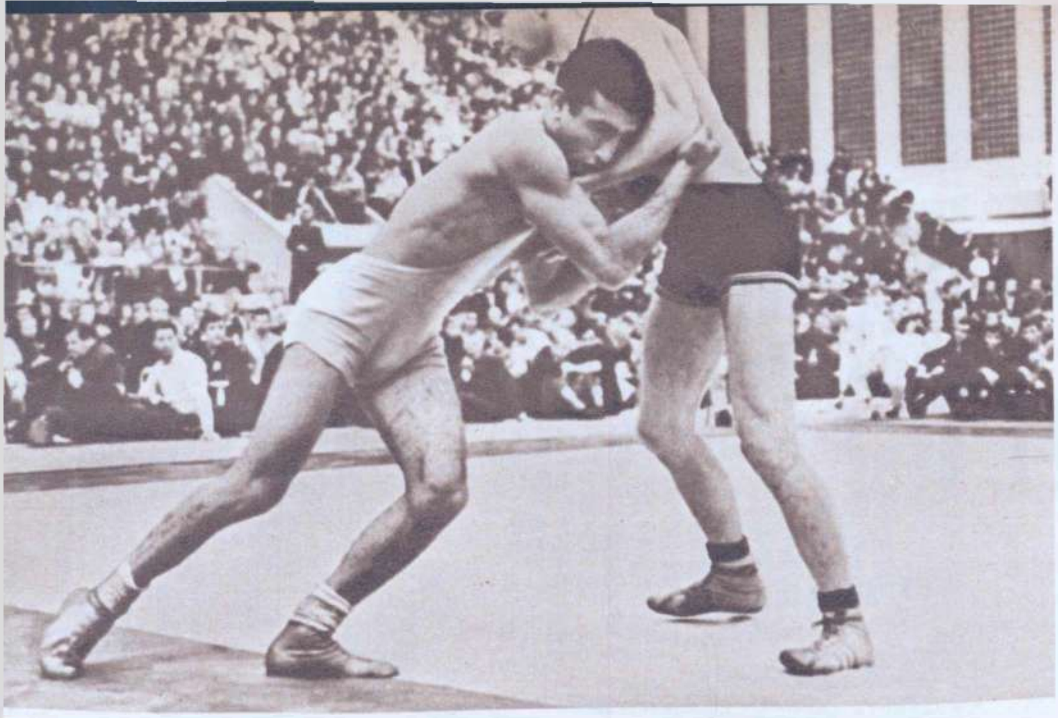


O PERFORMANȚĂ EXCEPȚIONALĂ



VERA CEASLAVSKA, strălucita campioană de gimnastică a Cehoslovaciei, a reușit o performanță excepțională la recentele campionate europene de la Amsterdam: titlul de campioană europeană absolută și cîștigarea tuturor probelor la sol, sărituri, paralele și bîrnă.

Gimnastele noastre: Elena Ceampelea și Rozalia Filipescu au ocupat locurile 17 și respectiv 19. Calificate în finala pe aparate Rozalia Filipescu a ocupat locul 5 iar Elena



Instantaneu din meciul Simion Popescu - Serghei Agamov (stinga), la campionatele europene de lupte greco- romane de la Minsk.

La ediția din acest an (a doua) a campionatelor europene de lupte greco-romane, găzduită în orașul sovietic Minsk, sportivii români au cucerit trei medalii:

A U R — Simion Popescu (27 de ani, membru al clubului sportiv Steaua) — categoria 63 kg.

Turul I: îl învinge la puncte pe Imre Barotsi (Ungaria); turul II: termină la egalitate cu Sraten Damianovici (Iugoslavia); turul III: îl învinge prin tuș pe Ley Frey (Suedia — medaliat cu argint în 1966 la «europene» și «mondiale»); turul IV: îl bate prin descalificare pe Bernard Knitter (Polonia — medaliat cu bronz la «mondialele» din 1965); turul V: îl depășește la puncte pe Serghei Agamov (URSS — medaliat cu aur la «europenele» din 1966); turul VI: îl învinge la puncte pe Jiri Svet (Cehoslovacia — medaliat cu argint la «mondialele» din 1963).

A R G I N T — Ion Țăranu (29 de ani, membru al clubului sportiv Dinamo București) — categoria 78 kg.

Turul I: termină la egalitate cu Frantz Berger (Austria); turul II: îl învinge prin tuș pe Dimmi Martinetti (Elveția); turul III: egalitate cu Gheorghi Verșinin (URSS — medaliat cu bronz la «europenele» din 1967); turul IV: din nou egalitate, cu Serri Adjar (Turcia — medaliat cu aur la «europenele» de la Minsk).

B R O N Z — Gheorghe Popovici (32 de ani, membru al clubului sportiv Dinamo București) — categoria 87 kg.

Turul I: este învins la puncte de Kiș Tefik (Turcia — medaliat cu aur la «europenele» din 1966); turul II: îl învinge prin tuș pe Günther Kowalewski (R.F. a Germaniei); turul III: termină la egalitate cu Venko Țințerov (Bulgaria); turul IV: îl învinge la puncte pe Boleslav Mațkevici (Polonia — medaliat cu argint la «mondialele» din 1965).

Revista SPORT le adresează cele mai sincere felicitări pentru succesul realizat la Minsk, urîndu-le totodată, deplină reușită la **campionatele mondiale din luna septembrie pe care le va organiza România în Capitală.** Și nu numai lor, ci tuturor celor care își vor cîștiga dreptul de a ne reprezenta țara la marea competiție.

De asemenea, revista noastră îi prezintă cititorilor săi în această pagină pe cei trei medaliați la campionatele europene de la Minsk, împreună cu soțiile lor.

MEDALIAȚII NOȘTRI LA „EUROPENELE“ DE LUPTE GRECO-ROMANE





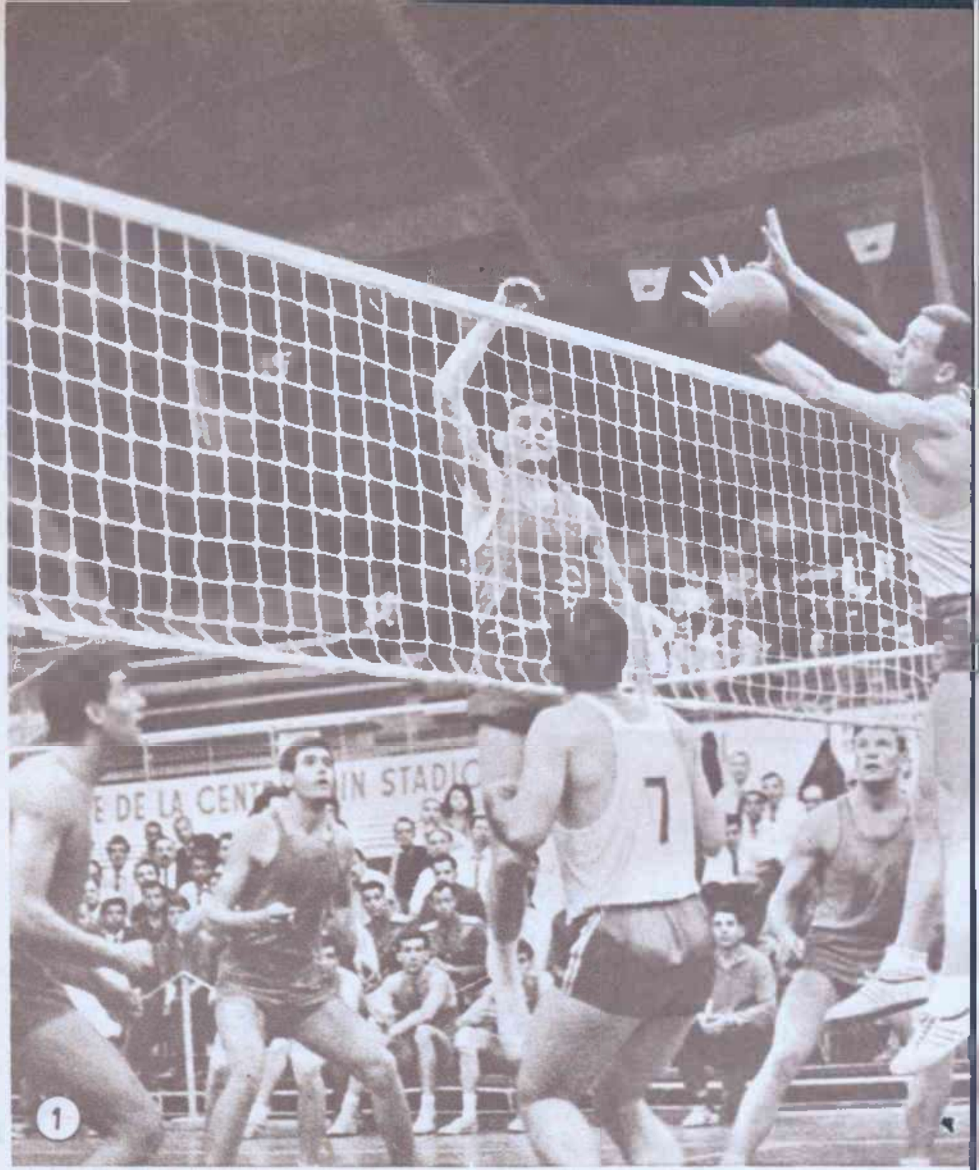


Foto 1: Elisabeta și Simion Popescu. Foto 2: Maria și Ion Țăranu. Foto 3: Aurelia și Gheorghe Popovici. Foto 4: Cele trei familii au ieșit la plimbare. Cele două «medalii»: Daniela Popescu (un an și șase luni) și Ruxandra Popovici (un an și patru luni).



VOLEI

CAMPIONI DUPĂ 10 ANI





1. Poroșnicu a sesizat lipsa de organizare a blocajului feroviar și a profitat de acest lucru, trăgind puternic pe lîngă Costinescu și Plocon.
2. În «timpul de odihnă», antrenorul Tănase dă noi îndrumări elevilor săi.

Fotoreportaj de

PAUL ROMOȘAN



Campioana pe anul 1967 — echipa **STEAUA BUCUREȘTI.**

Sus, de la stînga: **ION BÎNDA** (25 de ani, 1,98 m, 105 kg); **DUMITRU ROTARU** (22, 1,87, 82); **GYULA BARTHA** (22, 1,85, 80), antrenorul **TĂNASE TĂNASE**; **DAN MANU** (22, 1,90, 87); **MARTIN RAUCH** (23, 1,87, 89); **EUGEN PĂDUREȚU** (30, 1,86, 86). Jos: **OCTAVIAN CREȚU** (24, 1,87, 79); **GÜNTHER CRISTIANI** (23, 1,86, 86); **DORIN POROȘNICU** (25, 1,87, 73); **MARIAN STAMATE** (21, 1,84, 66) și



Olga Orban-Szabo prezintă afişul «mondialelor» la care a cucerit titlul suprem.



Gheorghe Negrea (dreapta) este boxerul care ne-a adus primul titlu de campion european.

29 iulie 1952. JOCURILE OLIMPICE DE LA HELSINKI. Această dată avea să rămînă scrisă cu litere de aur în istoria sportului românesc din toate timpurile. În ziua aceea, sportul nostru a obţinut prima sa medalie olimpică de aur. Realizatorul ei, un sportiv al clubului Steaua: Iosif Sîrbu.

...Marţi 29 iulie 1952. Ora 9 dimineaţa. La poligonul Malmi, din vecinătatea capitalei finlandeze, au început întrecerile de tir. Printre concurenţii probei de armă liberă, calibru redus 40 de focuri, poziţia de tragere culcat, se afla şi regretatul Iosif Sîrbu. După primele 10 focuri, cei care urmăreau prin lunete ţintele concurenţilor au remarcat că două dintre acestea recepţionau gloanţele numai în decari. Începuse marele duel dintre Iosif Sîrbu şi trăgătorul sovietic Boris Andreev. Concursul a continuat într-o tensiune rarisimă. 10 pe o ţintă, 10 pe cealaltă. 10, 10, 10... Pînă la sfîrşit. Cei doi au tras senzaţional, realizînd 400 de puncte din tot atîtea posibile, egalînd recordul mondial. Pentru stabilirea campionului olimpic a fost necesară calcularea «muştelor» de pe ţintele celor doi aşi. Rezultatul: Sîrbu 33, Andreev 28. Campion olimpic — Iosif Sîrbu.

Astfel, tabelul de aur al campionilor olimpici români a fost deschis de un sportiv al clubului Steaua...

1 iunie 1957 Praga — «Zimni Stadion» din Oraşul de aur găzduieşte întrecerile finale din cadrul campionatelor europene de box. Trei români au rămas în lupta pentru cucerirea mult aşteptatei medalii de aur: Mircea Dobrescu şi Gheorghe Negrea de la «C.C.A.» — vechea denumire a clubului Steaua — şi dinamovistul Vasile Mariuţan. Dintre aceştia, doar Negrea reuşeşte marea performanţă, învingîndu-l în finală pe sportivul bulgar Petar Spasov. Astfel, sportivul militar a cucerit pentru patria şi clubul său prima medalie de aur la campionatele europene de box.

Iolanda Balaş. Numele acesta a făcut de mult înconjurul lumii. Este greu de spus dacă există pe glob un singur ziar în paginile căruia să nu-i fi apărut numele şi fotografia. Colecţia medaliilor de aur ale Iolandei, medalii cucerite la Jocurile Olimpice sau alte mari concursuri internaţionale este de-a dreptul excepţională. Performera noastră mondială a avut un deceniu de aur, timp în care a bătut sau a egalat de 14 ori recordul mondial la săritura în înălţime, record pe care l-a urcat de la 1,75 m (Bucureşti 14 iulie 1956) pînă la 1,91 m (Sofia, 16 iulie 1961).

Timp de zece ani, Ioli nu a cunoscut înfrîngerea. Fie că a concurat la New York sau la Sao Paolo, Londra sau Tokio, Stockholm sau Atena etc., primul loc i-a aparţinut cu regularitate. Stadioane din peste 70 de oraşe ale lumii au recordul la înălţime femei stabilit de Ioli. Două medalii olimpice de aur (Roma 1960 şi Tokio 1964) pledează pentru consecventa valoare a acestei strălucite reprezentante a clubului Steaua.

Miercuri 31 august 1960. JOCURILE OLIMPICE DE LA ROMA sînt în toi. La **Basilica di Massenzio** are loc marea bătălie a luptătorilor. Dumitru Pîrvulescu, alt sportiv de frunte al clubului Steaua, se dovedeşte a fi invincibil. A rămas memorabilă finala aceea în care Pîrvulescu a luptat cu italianul Ignazio Fabra. Meciurile de pe celelalte saltele se suspendaseră, iar ecoul

Haralambie Ivanov—Vasile Nicoară, multipli campioni mondiali şi europeni.



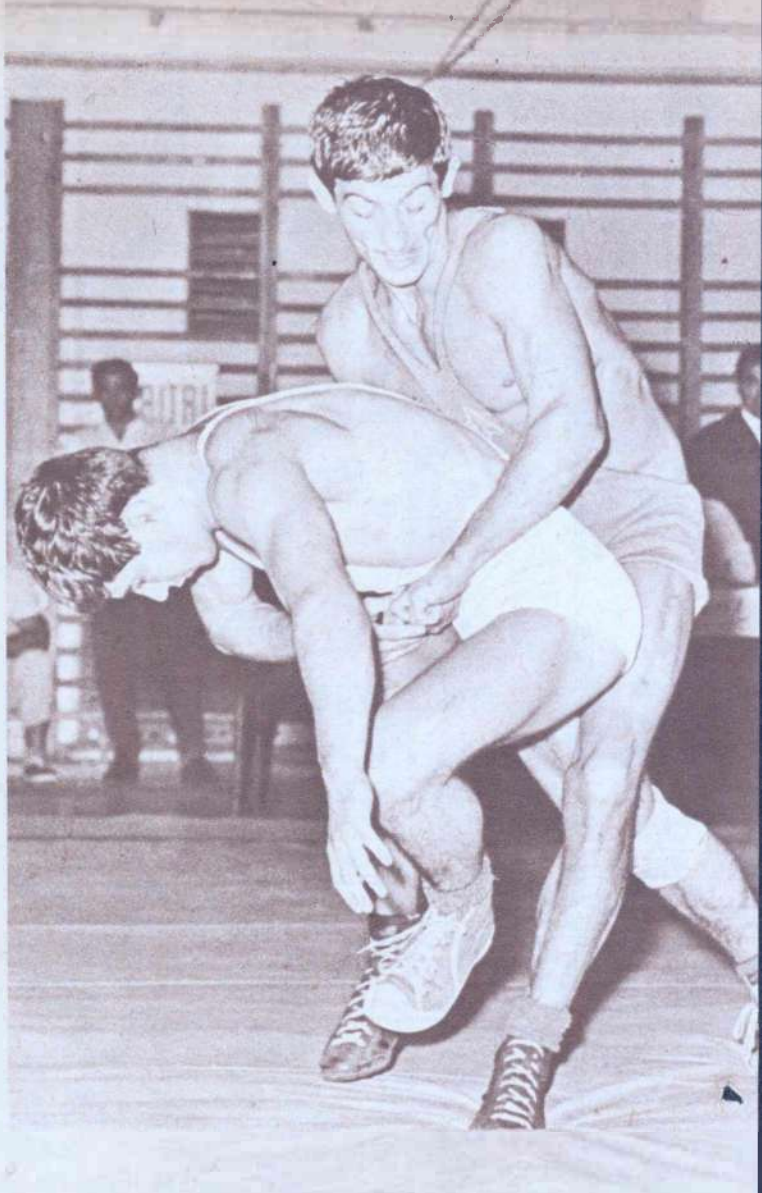
Andrei Igorov — medalie de argint la J.O. de la Tokio.



Ecaterina Iencic — campioană mondială de tineret.







Alexandru Penciu, alias «Alexandru cel Mare», cel mai bun rugbist român în activitate, pe stadionul din Toulouse în meciul cu Franța (6—6).

Campionul olimpic Dumitru Pîrvulescu în acțiune.

Andrei Folbert și Mihai Nedef, doi dintre pilonii echipei de baschet Steaua, de mai multe ori campioană națională (fotografia de jos).



bolților milenare de la **Basilica di Massenzio** repeta fără încetare două silabe: Fa-bra... Fa-bra... Dar, din drumul său spre medalia de aur nu l-au putut opri pe Pîrvulescu nici forța adversarului său și nici corul spectatorilor italieni. «Mitică» a atacat de la început și, învingîndu-și adversarul, a înscris încă o pagină glorioasă în istoria sportului nostru și, bineînțeles, a clubului său — Steaua.

Duminică 12 martie 1961. Ziua marii finale a **campionatelor mondiale de handbal** de la Dortmund.

Spectatorii prezenți în marea hală din Dortmund aplaudă în picioare. 16 români cu tricolorul pe piept nu mai contenesc îmbrățișările. Mult așteptata finală germano-suedeză a fost înlocuită cu cea româno-cehoslovacă. Dar și aceasta s-a terminat, și spre grupul celor 16 români campioni mondiali se îndreaptă handbaliștii cehoslovaci Arnost, Csernak, Douda. Au stilouri și carnețele în mînă. Ceea ce urmează uluiește întreaga asistență. Faimoșii handbaliști cehoslovaci solicită autografe învingătorilor lor. Printre cei care semnează sînt și patru reprezentați ai clubului Steaua: Bulgaru, Oțelea, Nodea și Telman...

Duminică 20 august 1961. CAMPIONATELE EUROPENE DE CAIAC-CANOE de la Poznan. Printre medaliații cu aur, doi fii ai Deltei: Nicolae Artimov și Andrei Conțolenco, la caiac 2—500 m. Fii de pescari, cei doi flăcăi din satul Caraorman — Tulcea au străbătut apele liniștite ale Deltei mulți ani, dar au învățat «ce-i aia padelă și ce-i aia pagaie» abia după ce au început să-și satisfacă serviciul militar și au debutat ca sportivi la «C.C.A.»...

SCRIMĂ. Pentru Olga Orban-Szabo, venită aici la capătul lumii să apere prestigiul scrimei feminine românești, era cea de-a cincea încercare de a obține mult dorita medalie de aur. De patru ori pînă atunci luptase pentru primul loc, dar de fiecare dată acesta i-a scăpat. În 1956, la Melbourne, a ocupat locul II, fiind doar învingătoare morală în fața englezoaicei Sheen. Au urmat apoi întrecerile de la Paris, 1957 (locul VI), Roma 1960 (V), Torino 1961 (V).

Dar în ziua aceea glorioasă de la Buenos Aires, Olga s-a întrecut pe sine. Ultimele șase asalturi pe care le-a susținut pentru titlul mondial s-au terminat cu victorii. Printre învinse, trei campioane mondiale: sovieticele Prudskova (de două ori campioană mondială de juniori), Zabelina (senioare, Paris 1957) și Rastvorova (senioare, Philadephia 1958).

Cucerind titlul de campioană mondială la Buenos Aires, Olga a împlinit, după 6 ani, pronosticul vestitului campion francez Christian d'Oriola, care o aplaudase pentru argintul de la Melbourne...

August 1963. Jajce — Iugoslavia. Campionatele mondiale și europene de caiac-canoe. Bilanțul echipei României: șase titluri de campioni ai lumii și ai Europei, patru medalii de argint, o medalie de bronz, locul I în lume la caiac-canoe în clasamentul pe națiuni.

Spicuim din presa străină după acest uriaș succes: «Românii au fost uimitori!»... «Nicoară este un vrăjitor al apelor»... «România a meritat din plin locul I pe națiuni»...

Precizarea noastră, acum, la aniversarea clubului Steaua: în lupta care s-a dat atunci pe apele lacului Blisko, din lotul nostru victorios au făcut parte și doi sportivi militari — Vasile Nicoară și Haralambie Iva-

500 și 1 000 m și, împreună cu Vernescu și Ivănescu, la caiac 4 × 500 m.

15 martie 1964. Praga. CAMPIONATELE MONDIALE DE HANDBAL. Handbaliștii din echipa României reeditează succesul de la Dortmund, păstrîndu-și titlul de campioni mondiali. Contribuția clubului Steaua la acest frumos succes: antrenorul emerit Ioan Kunst-Ghermănescu și șase jucători — Aurel Bulgaru, Cornel Oțelea, Carol Gruia, Iosif Iacob, Olimpiu Nodea și Virgil Tale.

Aprilie 1965. Rotterdam — Olanda. CAMPIONATELE MONDIALE DE SCRIMĂ — TINERET. Olga Orban-Szabo predă floreta ei făuritoare de victorii mai tinerei colege de club Ecaterina Iencic. Aceasta apreciază cum se cuvine gestul fostei campioane mondiale și cucerește medalia de aur, învingînd trăgătoare remarcabile — Jocelin și Herbster (Franța), Harsay (Ungaria), Plam (Suedia) etc.

Încă un titlu mondial făurit în sălile de antrenament ale clubului Steaua.

August 1965. Snagov. CAMPIONATELE EUROPENE DE CAIAC-CANOE.

Din cronica marii bătălii de pe lacul Snagov, extrag cîteva citate privitoare la comportarea caiaciștilor proveniți de la clubul Steaua: «La caiac 1-10 000 m, Andrei Igorov spulberă orice tentativă a urmăritorilor de a-l întrece și urcă pe treapta cea mai înaltă a podiumului»... «Cuplul Vasile Nicoară — Haralambie Ivanov, cîștigînd finala la caiac 2-500 m îmbogățește vitrina noastră de trofee cu o nouă medalie de aur». «În proba

Căpitanul echipei de handbal Cornel Oțelea prezintă spectatorilor Cupa campionilor — 1967.



Copiii—viitorul fotbalistic al clubului Steaua. În mijlocul lor, cunoscutul portar Ion Voinescu, azi antrenor. În medalion — golgheterul echipei de copii Steaua.





de sosire». Completăm cu următorul amănunt: Nicoară și Ivanov au făcut parte și din ștafeta caiac 4 × 500 m, care, de asemenea, a fost medaliată cu aur...

1966, Wiesbaden. CAMPIONATELE MONDIALE DE TIR. Pe standul de tragere, la proba de pistol viteză 25 m, se afla și reprezentantul nostru Virgil Atanasiu. Prima manșă, 299 p. Rezultat excelent. Urmează cea de-a doua manșă. Dar emoțiile îl încearcă tot mai puternic. Își amintește de «europenele» de la Tunari, care se disputaseră cu un an în urmă. Atunci a realizat 299 p. în manșa a doua (prima manșă 294 p), intrînd în baraj pentru titlu cu maghiarul Kun. Acesta din urmă, cu mai multă experiență, reușește să cîștige. Nu cumva și de data aceasta?... Dar, nu. Atanasiu dovedește că are stofă de mare trăgător și realizează și în manșa a doua un rezultat bun: 297 p.

Totalul: 596 p. = nou record al lumii.

1967. Anul aniversării celor două decenii de existență a clubului Steaua, este unul dintre anii cei mai glorioși. Atît acasă cît și peste hotare, sportivii militari au obținut succese remarcabile.

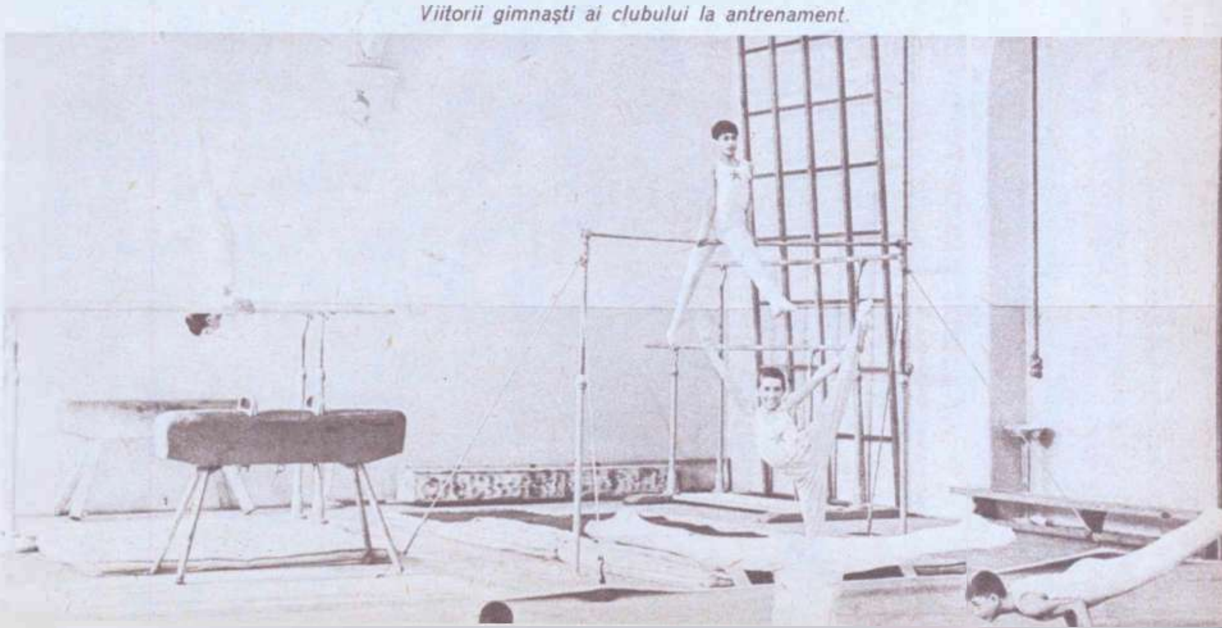
Luptătorul Simion Popescu a cucerit la campionatele europene de lupte greco-romane de la Minsk primul loc la categoria 63 kg, învingînd sportivi a căror valoare este recunoscută pe plan internațional: Boroczi (Ungaria), Freij (Suedia), Knitter (Polonia), Svet (Cehoslovacia) și Apamov (URSS).

De curînd, de la Roma, boxerul Nicolae Gîju a adus acasă o medalie europeană de aur, reeditînd succesul obținut cu 10 ani în urmă, la Praga.

Colierul de aur al celor 20 de ani, de care aminteam în introducere, se încheie cu medalia lui Gîju. Spațiul nu ne-a permis să amintim de multe alte succese. Cele 1 434 de victorii în campionatele republicane n-au putut fi reflectate în aceste puține pagini. Selecția a fost dificilă și, recunoaștem, mai tentant pentru noi a fost aurul Jocurilor Olimpice, al campionatelor mondiale și al campionatelor europene.

Revista SPORT urează pentru viitor clubului Steaua, sportivilor săi, noi succese de prestigiu, care, la viitoarea aniversare, să ne pună din nou în «încurcătură» atunci cînd va trebui să facem selecția medaliilor olimpice, mondiale și europene.

Viitorii gimnaști ai clubului la antrenament.





În fotografia alăturată vă prezentăm lotul de polo al R.S.R. De jos, urcînd treptele trambulinei: Aurel Zahan (căpitanul echipei naționale), Anatol Grințescu (stînga), Ștefan Kroner, Alexandru Szabo, Gheorghe Zamfirescu, Cornel Frățilă, Nicolae Csizer, Cornel Mărculescu, Iosif Culiniac, Gruia Novac, Bogdan Mihăilescu, Valeriu Țăranu, Nicolae Firoiu și Ion Popa. Lipsește din fotografie Emil Mureșan.

În ilustrația de jos: pot fi văzuți luptîndu-se pentru balon într-un joc de antrenament Zahan, Culiniac și Țăranu.

Foto: Ionel DAVID

DE CE ACEST DEZINTERES PENTRU POLO?

Din relatările antrenorului Carol Corcec, după turneul fructuos întreprins de reprezentativa noastră de polo în R.F. a Germaniei, am reținut un fapt asupra căruia merită să ne oprim. La polo, în R.F. a Germaniei, sînt angrenate într-o continuă activitate 600 de echipe de seniori și 400 de formații de juniori și copii. Cifrele de mai sus vin să sublinieze pe de o parte valoarea celor cinci victorii realizate de formația noastră în fața unei țări cu un polo atît de dezvoltat, iar pe de altă parte au menirea de a ne pune în față situația anacronică a polo-ului românesc. La ora actuală, în țara noastră activează doar 13 echipe de seniori, dintre care 10 în campionatul republican, iar restul de 3 în calificări, precum și 20 de echipe de juniori, dintre care 7 în București. Să reprezinte această stare de lucruri adevăratele posibilități de dezvoltare a polo-ului în România? Fără îndoială că nu. Firesc ar fi ca pe lîngă fiecare bazin de înot din țară să-și desfășoare activitatea cel puțin o echipă de polo. Ori, acest lucru nu numai că nu se întîmplă, dar o serie întreagă de centre, printre care unele cu o veche tradiție în această ramură de sport, nu se pot lăuda în prezent că ar fi ridicat măcar un deget pentru propășirea jocului cu mingea în apă. Baia Mare, Brașovul, Sibiul, Cîmpina pot vorbi de polo numai la timpul trecut, în timp ce Ploieștiul, Galațiul, Constanța, Iașul, Craiova etc. etc. nu au în privința acestei activități nici un fel de cunoștințe.

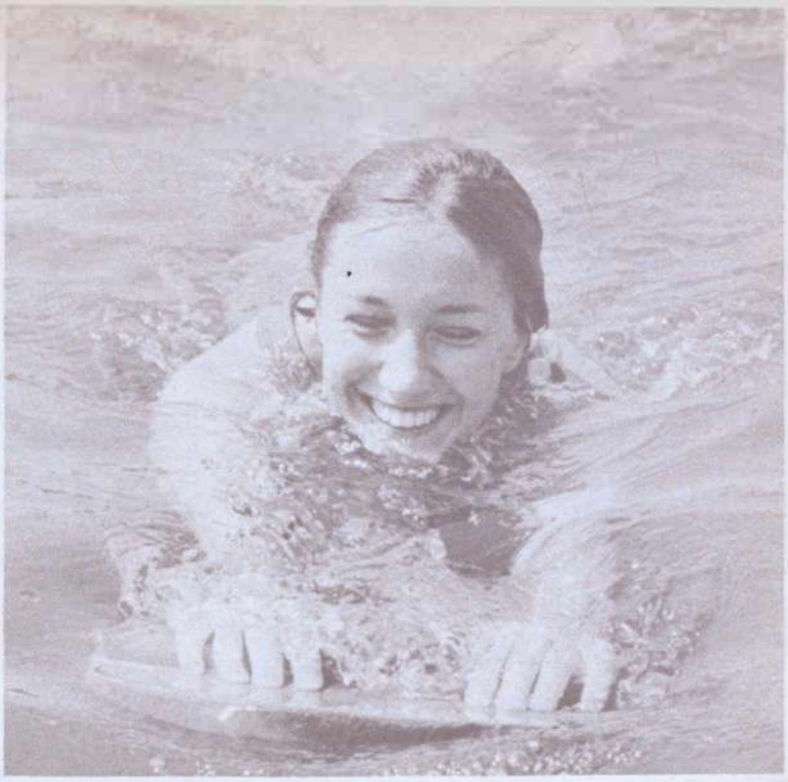
Timișoara, care, prin reprezentanta sa I.L.S.A., a deținut între anii 1948—1952 titlul de campioană a țării la polo, astăzi, în campionat se zbate undeva pe la periferia clasamentului. Și într-o situație nu mai puțin precară se află și Tg. Mureș. Singurele reprezentative care dau la ora actuală jucători lotului republican sînt formațiile bucureștene Dinamo și Steaua și, într-o mică măsură, C.S. Oradea, de unde a fost selecționat talentatul portar Emil Mureșan. Cum s-a ajuns la o asemenea stare de lucruri? Explicația o dau dezinteresul, comoditatea și ignoranța cu care privesc ramura de sport respectivă consiliile regionale și raionale UCFS, comisiile regionale și raionale de natație, cluburile și asociațiile sportive și, în bună parte, federația de specialitate, care s-a complăcut și a tolerat această apatie generală.



Ar fi cazul să se ia urgente măsuri în privința redresării acestei frumoase ramuri de sport, în care poloiștii români au reușit să se impună pe plan internațional, ocupînd în ierarhia valorică mondială, în ultimii 15 ani, o treaptă între locurile 3—6. Polo-ul merită mai multă atenție și considerăm că ne facem datoria în a semnala situația necorespunzătoare existentă.

În privința echipei noastre reprezentative de polo, a valorii componenților ei, ca și a meciurilor importante pe care le va avea de susținut într-un viitor nu prea îndepărtat, vom reveni într-un număr viitor.

Șansele Cristinei...



I-am întîlnit pe sportivii secției de înot a clubului Dinamo în postura de baschetbaliști. Se mișcau pe teren cu o dezinvoltură de parcă patrulaterul cu zgură roșie, cu stîlpi de beton și «plase de fluturi» ar fi format din totdeauna principalul obiect al preocupărilor lor. Printre baschetbaliștii ocazionali am remarcat-o acționînd cu succes și pe Cristina Balaban. Foarte mobilă, cu aruncări la coș la fel de bune de sub panou, ca și de la distanță, Cristina dă dovadă în baschet de aptitudini care-i trădează multilateralitatea. De altfel, faptul ne-a fost confirmat de Remus Drăgușanu, antrenorul secției de natație.

— **Excluzînd natația, pînă nu de mult, sportul preferat al elevilor mei a fost fotbalul, iar Cristina era o jucătoare de primă mînă. Dribla, centra, șuta nu numai cu talent dar și cu pasiune. Mă gîndeam cu groază la eventualitatea unui accident. Din acest motiv, ca și din altele, am trecut la handbal, iar pentru plusul de mișcare pe care îl oferă, iată-ne în prezent baschetbaliști.**

— Nu vă este frică de eventualitatea unei reprofilări? Cristina, de pildă, joacă baschet cu o convingere care v-ar putea da de gîndit...

— **În ce-o privește pe Cristina, nu-mi fac griji. Pune suflet în absolut tot ce face. Nimic formal. Convingerea că baschetul o poate ajuta în îmbunătățirea performanțelor la natație o determină să acționeze pe teren cu toată seriozitatea. La fel procedează și la antrenamentele pentru dezvoltarea forței, a supleței, iar o dată intrată în bazin excelează prin dăruirea cu care parcurge miile de kilometri.**

— Debutul în actualul sezon competițional internațional i-a fost favorabil. La Bremen, cu 1:09,4, a ocupat primul loc.

— **Față de anul trecut, indiscutabil, este mai bine pregătită. În '66, în aceeași perioadă, a ocupat la Bremen locul III, cu 1:10,8.**

— La «Trofeo dei Navigli», din Milano, Christine Caron a fost întrecută de compatrioata ei, micuța Benedicte Duprez. A apus oare steaua lui Kiki?

— **În lunile decembrie '66 și ianuarie '67, Caron a fost bolnavă și, în mod fortuit, a întrerupt antrenamentele. Acum se pare însă că a reușit să recupereze timpul pierdut, astfel că tot ea va rămîne înotătoarea nr. 1 a Franței.**

— Și pentru mult timp?

— **Cel mai bun rezultat al Cristinei Caron, la 100 m spate, este 1:07,9, în timp ce Duprez, la cei 16 ani ai săi, a fost cronometrată cu 1:08,2. Viitorul, și nu unul prea îndepărtat, va da fără îndoială cîștig de cauză Benedictei.**

— Șansele Cristinei noastre în compania celor două franțuzoaice și a altor cîtorva capete de afiș, cum le întrezăriți?

— **Sînt optimist. După cum ați văzut, Cristina Balaban se pregătește și am încredere în ea. Un prim obiectiv pentru actualul sezon internațional ar fi locul I, cu un rezultat de 1:08,9, la Universiada de la Tokio din 24 august—4 septembrie. Apoi, pentru anul viitor Cristina sper să coboare la 1:08,5—1:08,6, ceea ce îi va da dreptul să ocupe un loc în finalele probei de 100 m spate. Ce se va petrece în continuare, în această finală, rămîne de văzut.**

Da, rămîne de văzut. Speranța noastră, a tuturor este, însă, în ceea ce-o privește pe Cristina, un loc pe podiumul olimpic.

G. ȘT.



POPULARIZARE? ÎN FELUL ACESTA NU!

Ca în fiecare an, și de data aceasta începutul lunii iunie a marcat inaugurarea activității Centrului de inițiere în înot de la Ștrandul Tineretului. Regretăm însă că această lăudabilă inițiativă tinde să-și piardă din strălucirea cu care a fost aureolată în anii precedenți. Cu 12 luni în urmă consemnam la inaugurarea centrului, în prima serie, 1 116 copii, iar în prezent abia au putut fi cuprinși 200 de aspiranți la diplomele de înotători. Explicația? Suma exagerat de mare (70 lei față de 35 lei anul trecut) pretinsă de către I.E.B.S. celor care vor să se inițieze în această frumoasă și utilă ramură de sport. Să fie oare acesta unul din mijloacele speciale ale I.E.B.S.-ului prin care vrea să introducă natația în rîndurile marii mase a tineretului țării?

ÎN FOTOGRAFIE: primii pași în «hora» înotului. Dirijează profesorul Dan Ionescu.





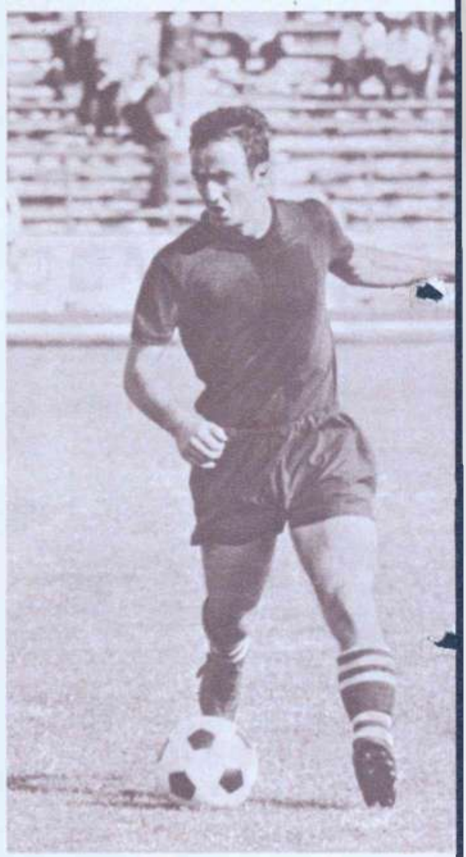
1



2



RAPID
CEL MIC A DEVENIT CEL MARE



Deci, după aproape 50 de ani, Rapid cîștigă campionatul. Ceea ce n-a reușit cu Auer, cu Baratki, cu Bogdan, cu Vintilă, cu Bazil Marian, cu Filotti, cu Valentin Stănescu, cu Ozon, Rapid izbutește cu nume infinit mai puțin sonore ca Răducanu, Lupescu, Jamaischi și cu alte două-trei (Dan, Dumitriu, Ionescu) a căror sonoritate se leagă mai curînd de vîlva stîrnită în jurul luptei prelungite a simpaticilor jucători feroviari cu ostilitatea de Sfinx a titlului de campion.

E Rapid un campion merituos?

Fără îndoială. Și asta independent de faptul că recent încheiatul campionat n-a fost dintre cele ridicate în planul calității fotbalului. Marele merit al Rapidului ca echipă este acela că a izbutit să valorifice din plin absolut toate resursele jucătorilor săi.

Jucătorii Rapidului...

Rapid nu cuprinde jucători mari. Simplul fapt că Dumitriu — un talent abia în dezvoltare — face figură de «idol» chiar în rîndul coechipierilor săi spune totul. Dar, acești jucători de loc mari au știut să închege o echipă. Și au înțeles că o echipă se face în primul rînd din sacrificiul personal în favoarea COLECTIVULUI. La Rapid, marea majoritate a jucătorilor nu joacă pentru ei înșiși, așa cum s-a susținut un timp pentru a explica insuccesele Rapidului printr-o doză de

înșirui întregul «11» al feroviarilor, minus — veți spune dumneavoastră — «duetul» din față, și mai ales Dumitriu.

Și totuși!

Și totuși, această eliminare a lui «Nichi» Dumitriu din marele efort al Rapidului ar fi total nedreaptă. Aș spune chiar că una din cheile Rapidului în retur s-a aflat în curajul cu care «Nichi» Dumitriu a știut să se bată — mai mult ca oricînd — pentru echipă, răsplătind din plin gratitudinea cu care prietenii săi l-au înconjurat ani în șir.

Rapid e, deci, campion. Un campion cu 11 jucători. Niciodată nu mi-a fost mai ușor să ilustrez un «unsprezece». O echipă campioană e ilustrată, în general, printr-un lot mai mare. De data aceasta, ca și în cazul C.C.A., pe vremuri, nu cred că nedreptățesc pe cineva prezentînd doar «unsprezecele» feroviarilor. Mai mult decît atît, între Rapidul «loviturii de teatru» de la Brașov — acum doi ani — și cel de la Ploiești nu există decît un singur nume deosebit: Andrei-Răducanu. De acest lucru s-a putut convinge și arbitrul bulgar Atanase Stavrev, care — coincidență — a arbitrat și la Brașov, și la Ploiești.

Rapid e campioană cu — în fond — 11 jucători.

Dar să ne ocupăm puțin de jocul echipei camp
oane.

Dați-mi voie să fac abstracție de slăbir
tempo-ului feroviarilor în ultimele etape. (Ir
închipui că problema resurselor fizice este lir
pede chiar și pentru cel mai înfocat suport
al Rapidului, în sensul că giuleștenii au sto
tot ce s-a putut în acest campionat, plasi
ultimul demaraj în jocul cu Dinamo).

Rapid e o echipă care continuă tradiția
tehnicitate și inteligență a Giuleștilor. D
aceste două calități s-a născut — ori de cîte o
condiția fizică a fost asigurată — spectacol
sportiv care a stîrnit admirația tribunelor
scrîșnetul adversarilor — e drept, rar — electr
cutați. «Caruselul» feroviar — repet, din zile
bune — a lăsat întotdeauna impresia unui to
«Ovalul» rapidist, obținut prin retragerea l
Năsturescu și Codreanu — excelenți oameni
echipă — s-a deplasat cu inventivitate prin mi
cări deseori imprevizibile, pe care le-a declanșa
de cele mai multe ori, Dumitriu. În zilele sa
de euforie fizică, Rapid a surprins și a încînta
prin viteză și fantezie. În zilele de oboseală
în schimb — a lăsat întotdeauna impresia un
mini-echipe. Acesta este adevărul. Dar, înt
această evoluție în zig-zaguri și o posibilă ev
luție mai echilibrată și mai sigură, antrenor
au optat, și bine au făcut, pentru soluția în ca
strălucirea să alterneze cu opacitatea. Decla





CAMPIONII

1. RĂDUCANU Necula
2. LUPESCU Niculae
3. MOTROC Ion
4. COE Dan
5. GREAVU Ilie
6. NĂSTURESCU Constantin
7. DINU Constantin
8. JAMAISCHI Constantin
9. CODREANU Teofil
10. DUMITRIU Emil
11. IONESCU Ion







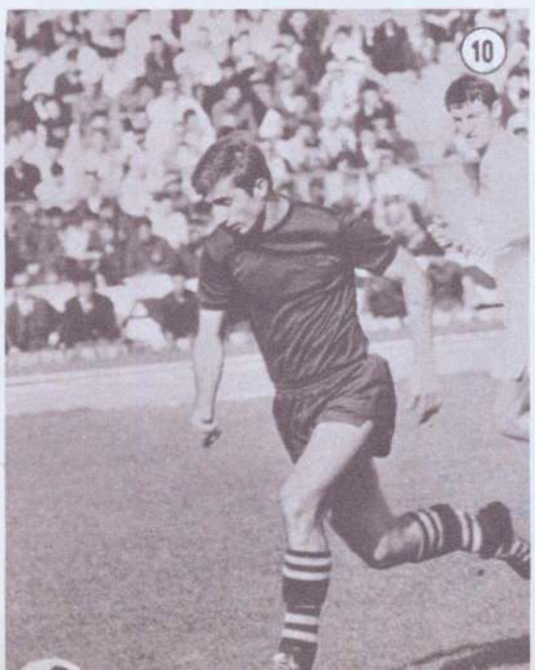
Paginile de fotbal: IOAN CHIRILĂ • Fotografii: PAUL ROMOȘAN

n «roata lumii», ești cînd sus, cînd jos.
a urma-urmei, adoptarea acestei soluții apa-
: superficiale demonstrează că antrenorii
entin Stănescu și Victor Stănculescu și-au
oscut în profunzime jucătorii și le-au cu-
cut, mai ales, limitele.

e întreabă unii dacă renunțarea la Oblemenco
fost o greșeală. Cred că nu, în ciuda specta-
sului titlu de golgeter al fostului feroviar.
id a mizat pe armele fanteziei și ale mobi-
ții, sacrificîndu-l pe Oblemenco. Rapid a
ut mai mult în vitalitatea «un-doi»-urilor
entei decît în șutul de la 25 de metri. Neadop-
calea de mijloc, Rapid a procedat bine.
rămas Rapid. Adică un refractar — dacă
i — la tot ceea ce i-ar putea modifica
ema» îndelung gîndită.

apid e campion. Rapid cel mic, cu jucătorii
ragili — cei mai mulți — rod al unei copilării
e, în anii grei ai războiului, a izbutit să devină
mare» și să îmbrace tricoul mult visat cu
ele inteligenței spontane, călite decenii la
, în jurul podului Grant.

ulți giuleșteni au încă regretul finalului slab





ECHIPE DIN CATEGORIA B



PROGRESUL Brăila

Sus. de la stinga la dreapta: prof. Ion BROSCĂȚEANU — antrenor principal; Marin TEODORESCU — fundaş lateral, 20 ani, 1,80 m, 80 kg; Adrian DUMITRESCU — mijlocaş, 20, 1,70, 69; Marin BOBOC — mijlocaş, 28, 1,69, 70; Costel GHEORGHIȚĂ — fundaş central, 19, 1,81, 76; Teodor STATE — portar, 31, 1,81, 76; Ion RĂDOI — portar, 24, 1,70, 69; Bădin DRAGU — fundaş central, 20, 1,83, 79; Vasile TUDOR — fundaş lateral, 20, 1,68, 70; Ștefan RUSU — fundaş lateral, 24, 1,70, 63; Alexandru MIHAI — mijlocaş, 20, 1,84, 75 şi Vasile COTEȚ, antrenor secund.

Jos: Adrian ZGARDAN — înaintas central, 28, 1.85. 86; Gheorghe PAREȘCURA — înaintaş central, 20, 1,75, 69; Romeo BANU — extremă dreapta, 24, 1,70, 60; Mihai NIȚU — extremă dreapta, 29, 1,69, 68; Pompiliu BUTEREZ — înaintaş central, 23, 1,70, 66; Octavian STOIAN — extrem stinga, 26, 1,70, 72; Ion IONESCU — mijlocaş, 25, 1,64, 65; Gheorghe CAZAN — mijlocaş, 27, 1,74, 70; Costică COCONCEA — mijlocaş, 18, 1,70, 67.

Lipsesc din fotografie Oprea BUNEA, Constantin ȚAPU şi Mihai POALELUNGI. O echipă întinerită, bazată pe forță. Formația obişnuită: T. State-V. Tudor, B. Dragu, A. Dumitrescu, C. Țapu-Gh. Cazan, C. Coconcea-R. Banu, A. Zgardan, P. Buturez, O. Stoian.

UNIREA Dej

Rîndul de sus: HUSA Victor, antrenor; DUCA Ilie, fundaş dr. 26 ani, 73 kg., 1,78 m; SILVAȘAN Mihai, extrem dr., 25 ani, 72 kg., 1,76 m; BĂNUȚĂ Virgil, extrem dr.,22 ani, 76 kg., 1,78 m; BUTUZA Gavril, fundaş dr., 26 ani, 70 kg., 1,78 m; GAL Francisc, fundaş central, 17 ani, 66 kg., 1,74 m; POP Vasile, extrem dreapta, 18 ani, 66 kg.,,1,72 m; MARDAN Alexandru, atacant central, 24 ani, 65 kg., 1,69 m; COVACI Nicolae, fundaş stînga, 22 ani, 66 kg., 1,69 m; POP Cornel, secretarul asociației Unirea.

Rîndul de jos: BANDI Gheza, mijlocaş stînga, 26 ani, 72 kg., 1,66 m, căpitanul echipei; MĂGLAȘ Mihai, mijlocaş dreapta, 26 ani, 68 kg., 1,68; POP Cornel, mijl. dr., 15 ani, 60 kg., 1,75 m; SERVAȚIUS Victor, portar, 33 ani, 69 kg., 1,75; STRAUB Alois, portar, 27 ani, 80 kg., 1,71 m; BRESSER Ștefan, portar, 25 ani, 73 kg., 1,74 m; CATANĂ Constantin, atacant central, 23 ani,67 kg., 1.70 m; NEAGU Constantin, extrem stînga, 25 ani, 67 kg., 1,70 m; ZAVAȚCHI Ioan, extrem stînga, 17 ani, 64 kg., 1,70 m. Lipsesc din fotografie: GHERMAN Mircea, fundaş central, 25 ani, 71 kg., 1,80 m; RACOLȚA Emil, fundaş central, 23 ani, 74 kg,. 1,78 m.

O echipă care, după un start slab, n-a mai putut reveni pe linia de plutire, cu toată comportarea frumoasă din ultima vreme.



AZZURRII la București după 28 de ani





RIVERA (stînga), marele rival al lui Corso, e unul din probabilii pentru București, la fel ca și vechea noastră tele-cunoștință FACCHETTI, care va evolua în premieră pe țară, deși Inter a fost de două ori la București.

La 11 iunie s-au împlinit 28 de ani de la prima întîlnire România—Italia. **Squadra azzurra**, care cîștigase cu un an în urmă, la Paris, campionatul mondial, pentru a doua oară consecutiv, a învins la limită echipa noastră, printr-un gol înscris de extremul stînga Colaussi, după ce cu cîteva secunde mai înainte Baratki ratase de la cîțiva metri golul în poarta lui Olivieri.

Revanșa, disputată un an mai tîrziu, la Roma (14 aprilie 1940) a revenit tot Italiei, dar după o partidă care a făcut cinste echipei noastre naționale. Baratki n-a mai ratat deschiderea scorului (min. 47), David a apărat «zeiește», dar golurile lui Biavatti și Piola au adus din nou azzurrilor o victorie grea.

Al treilea joc, disputat anul trecut, la Neapole, e proaspăt în amintirea telespectatorilor. Echipa Italiei ne-a învins din nou (3—1), dar nu s-a «desprins» cu autoritatea unui fost campion mondial.

De-atunci și pînă astăzi, în viața ambelor «naționale» s-au produs două evenimente care... schimbă complet jocul. Azzurrii, abia refăcuți după «cutremurul» din Anglia, și-au pierdut din noua **squadra prima** prin înfrîngerea triplă și epuizarea lui Inter. Pe de altă parte, echipa noastră a trecut și ea prin «seismul» de la Zürich.

Iată, deci, față în față, două echipe care vor să se afirme cu orice preț. Azzurrii, pentru a demonstra că Inter a reprezentat Italia în mod cu totul forțat. Ai noștri, pe de altă parte, pentru a-și susține de asemenea teza că «naționala» ultimilor ani a constituit un cerc mult prea închis.

Care este situația în momentul de față?

După primele reacții vehemente față de Zürich și Lisabona — Mantova-Padova, selecționerii au renunțat, se pare, la soluțiile extreme, readucînd în lot cîțiva jucători din echipele «compromise». Se asigură astfel ambelor echipe echilibrul de care au nevoie pentru jocul de la 25 iunie.

Lotul publicat de Ferruccio Valcarreggi reprezintă, în fond, chintesența fotbalului italian. E un lot care vrea să dea satisfacție tuturor «marilor» fotbalului peninsular. Prezența a șase jucători de la **Juve**, campioana Italiei, e un certificat de încredere acordat lui «H.H.2» (Heriberto Herrera). Bologna prezintă pe cei mai buni jucători ai săi (Bulgarelli și Pascutti). Milan, care nu avea acces în «epoca Herrera», prezintă un trio în care se remarcă în primul rînd Rivera, marele rival al lui Corso. În sfîrșit, prezența a patru apărători interiști — Facchetti, Landini, Guarneri și Picchi — recunoaște valoarea defensivă a echipei milaneze și ne arată — prin Picchi, mai ales — că azzurrii vor juca în continuare **cattenaccio.**

Jocul de la 25 iunie are o semnificație specială pentru echipa noastră. Evoluția ei trebuie să convingă în primul rînd prin valoarea jocului. Un 1—7 nu se spală doar printr-un rezultat bun. Un 1—7 poate dobîndi calificativul «accident» numai dacă echipa noastră îi va convinge pe specialiști și pe ziariștii străini care vor popula masa presei de la stadionul «23 August».

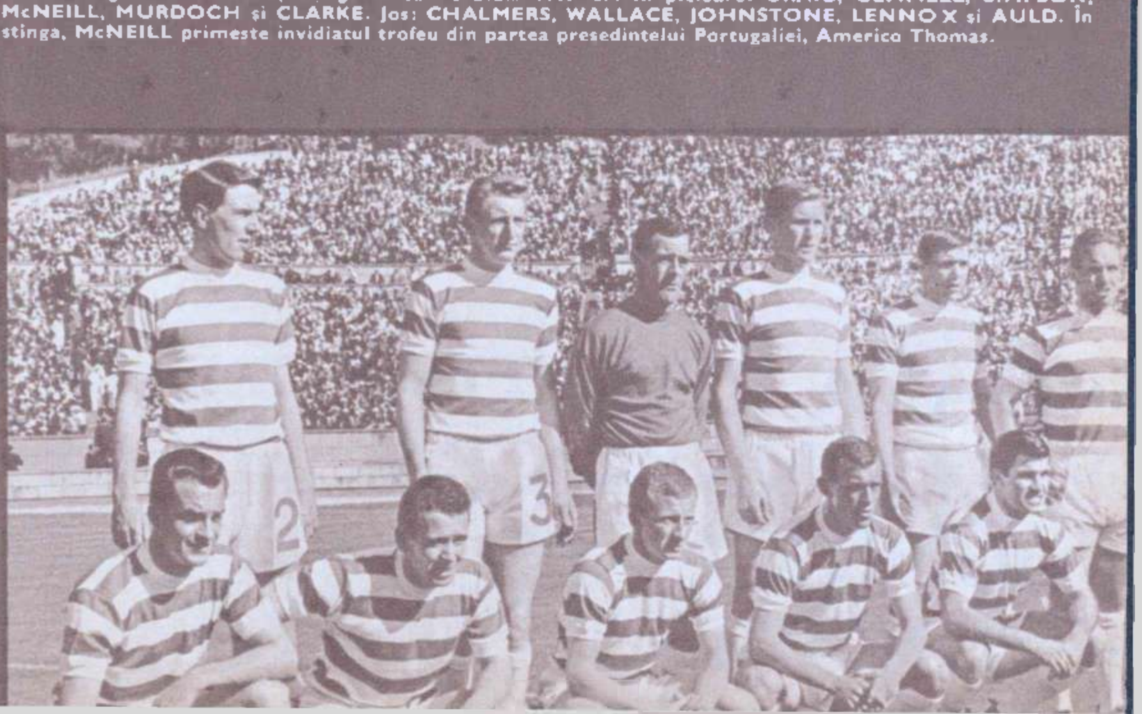
CELTIC a pus capăt hegemoniei latine în C.C.E.

Iată deci că marea Cupă a Campionilor Europeni a traversat Canalul Minecii. A 12-a ediție a revenit masivei echipe scoțiene Celtic din Glasgow, care a frînt fără drept de apel un Internazionale ajuns la capătul puterilor. Victoria scoțienilor confirmă forța fotbalului britanic, a cărui dezvoltare de masă se situează pe prim plan. Cei 11 atleți scoțieni, dotați cu o tehnică de înalt nivel, au repus în drepturi spiritul din totdeauna al patriei fotbalului: ofensiva.

Celtic marchează astfel prima imixtiune a unei țări nelatine într-un domeniu care părea o predilecție netă a Clubului Mediteranei (Spania, Portugalia, Italia, Franța). Hegemonia latină era atît de netă, încît e suficient să arătăm că, în cele 11 ediții anterioare finalei de la Lisabona, doar două din cele 22 de finaliste au fost nelatine: Eintracht din Frankfurt în 1960 și Partizan Belgrad în 1966. Victoria lui Celtic pune, astfel, capăt unei hegemonii.

Fotografiile: **CELTIC**, cîștigătoarea «C.C.E.» 1966—67. În picioare: **GRAIG, GEMMELL, SIMPSON, McNEILL, MURDOCH** și **CLARKE**. Jos: **CHALMERS, WALLACE, JOHNSTONE, LENNOX** și **AULD**. În stînga, **McNEILL** primește invidiatul trofeu din partea președintelui Portugaliei, Americo Thomas.









OINA-sportul nostru național ÎN PLINĂ ACTUALITATE

La Mangalia, în această splendidă așezare de pe litoralul Mării Negre, 150 de tineri sosiți din toate colțurile țării au demonstrat din nou (dacă mai era nevoie...) frumusețea sportului nostru național — oina. Reuniți cu prilejul primei ediții a «Cupei României», sportivii fruntași în jocul de oină au făcut totul — și au reușit — pentru a readuce în actualitate primul dintre sporturile practicate pe meleagurile patriei noastre, încă de acum șase secole. (Bineînțeles, dacă este să ținem seama doar de mărturiile scrise).

Alegerea Mangaliei ca loc de desfășurare a unei asemenea competiții de amploare a fost bine inspirată. Oficialitățile locale și cele regionale au căutat să asigure evenimentului un cadru festiv corespunzător. Propagandistic, de asemenea, competiția s-a bucurat de o largă atenție. Dovadă: prezența unui numeros public (oameni ai muncii veniți la odihnă, elevi, țărani cooperatori de la C.A.P.-urile situate în vecinătatea stațiunii) care a urmărit cu interes, în toate cele trei zile ale turneului final, desfășurarea partidelor.

Această primă ediție a «Cupei României» a dat cîștig de cauză sportivilor de la **COMBINATUL POLIGRAFIC BUCUREȘTI** (fotografia din dreapta). A fost, fără discuție, echipa cea mai îndreptățită să aspire la cucerirea prețiosului trofeu. Un «11» omogen, bine orientat tactic, cu temeinice cunoștințe tehnice, cu o excelentă pregătire fizică. «Elevii» antrenorului **ALEXANDRU RAFAILESCU** au fost deseori răsplătiți pentru frumusețea fazelor create, pentru tenacitatea cu care au ținut să-și păstreze calitatea de fruntași în oină. Sigur, sportivii bucureșteni au fost favorizați în obținerea primului loc de absența din finală a unor formații cu îndreptățite veleități la adjudecarea trofeului — **Rîmnicelul,**





ȘCOALA SPORTIVĂ DIN CONSTANȚA ASIGURĂ SCHIMBUL

Constanța nu face parte, deocamdată cel puțin, dintre acele orașe «vîrfuri» în privința activității sportive. Și totuși, constănțenii pot privi viitorul dintr-un unghi favorabil. Temeiul afirmației noastre: existența și, mai ales, emulația pe care a produs-o în viața cotidiană a Constanței ȘCOALA SPORTIVĂ. Se apropie de un deceniu de existență (în 1968), dar zece ani înseamnă totuși destul de puțin în istoria sportivă a unui oraș...

Stăteam de vorbă zilele trecute cu prof. **Eugen Simionescu,** directorul școlii din anul 1962, și mi-am întărit convingerea că prietenii sportului de pe litoral pot privi viitorul cu multă încredere; Farul și celelalte cluburi din Dobrogea avînd asigurat — cum se spune — schimbul de prea redus. Doar 5: **atletism, baschet, gimnastică, handbal** și **volei** (numai fete). Considerăm că lipsesc de la apel cel puțin 4 secții: **lupte** și **box** (foarte populare în Dobrogea), **fotbal** (ca pretutindeni și aici balonul rotund e sportul nr. 1) și **rugbi** (să nu uităm că în regiune activează cu succes 4 echipe!). Ne-am bucura ca pe viitor să putem consemna dezvoltarea în continuare a Școlii sportive din Constanța prin crearea și a secțiilor susamintite.

În acest număr redăm cîteva imagini privind activitatea secțiilor de volei și baschet, secții fruntașe pe școală. În stînga, echipa de volei la antrenament și antrenorul ei, prof. **Ion Cristian** (în medalion). În dreapta, lotul, cu care această valoroasă echi- cîștigase titlul de campioană în întrecerea școlilor sportive de elevi. Acum, elevele constănțene se pregătesc să atace titlul de campioane republicane-junioare. De altfel, această echipă a dat loturilor reprezentative pe **Carmen Marinescu** (lotul A) și **Maria Dobrogeanu, Ștefania Oloianu, Liliana Bodron** și **Angela Moroianu** (lotul de tineret).

Jos, echipa de baschet, cîștigătoarea «Cupei Carpați» din anul 1965 și, în anul următor, a «Cupei tînărului baschetbalist». Anul acesta elevii din Constanța au ocupat locul III în finala campionatelor școlare. În fotografii, **Dorin Dumitru** într-o acțiune spectaculoasă (stînga) și lotul: **prof. Alexandru Petrică, Rîndunel Martinescu** (1,86 m din lotul republican de juniori), **Dorin Dumitru** (1,85 m din lotul republican de juniori), **Mihai Dorneanu** (1,94 m), **Anton Spinu** (1,94 m), **Vasile Răileanu** (1,95 m din lotul republican de juniori), **Vasile Pașca** (1,85 m); jos — **Ioan Nicoară** (1,82 m), **Costel Papacostea** (1,73 m), **Gheorghe Mi-**



regiunea Ploiești si Valea Rosie, regiunea Bucuresti — însă și așa echipa C.P.B. a avut cîțiva «sparing-parteneri» redutabili, capabili de surprize. În primul rînd, pe sportivii de la Biruinta Gherăesti, regiunea Bacău, în fata cărora cîștigătorii cupei au si pierdut un meci, cu 16—13! De asemenea, pe sportivii de la Avintul Frasin, regiunea Suceava.

Turneul final a relevat prezența la fel de promitătoare a unor echipe ca Torpedo Zărnești, regiunea Brasov și Drum nou Boureni, regiunea Olcenia. Nu-i lipsit de interes nici faptul că printre participantele la competiție s-a numărat si o echipă de studenti, reprezentantii Institutului agronomic din Cluj (fotografia din stinga: studenții clujeni la faza regională).

Prima editie a «Cupei României» la oină a readus in actualitate sportul nostru național. Se simte însă nevoia unui mai larg sprijin din partea organelor sportive în directia organizării cit mai multor competiții pe plan local, care să asigure o continuitate a practicării acestui sport. La fel, devine necesară readucerea oinei în atenția elevilor nostri, pînă nu de mult practicanți entuziasti — si la nivel de masă — ai sportului nostru național. Există numeroase nuclee de sportivi scolari iubitori ai oinei. Dar de aici și pînă la extinderea practicării acestui sport în toate scolile mai este o cale lungă. Initiativa Ministerului Învățămintului în această directie, consemnată in instrucțiunile elaborate in comun cu Consiliul General al UCFS, din noiembrie 1966, trebuie repusă pe tapet. Este o măsură care s-ar impune. Numai astfel traditia seculară a sportului nostru national va putea fi reimprospătată, readusă la marea ei strălucire!

Tiberiu STAMA

POȘTA REDACȚIEI

TĂNASE POPA, ALEXANDRU ȘI TRAIAN PORGE — Satul Sirbești. Sînteți (credeți dv.) cei mai înflăcărați suporteri ai echipei Rapid București și ne intrebați de cîte ori au cîștigat fotbaliștii rapidiști campionatul și Cupa. Titlul de campioni nu l-au cucerit, pînă la actuala ediție, **niciodată**. Cupa, însă, le-a revenit de 7 ori: 1935, 1937, 1938, 1939, 1940, 1941 și 1942. Cu această performanță echipa dv. favorită deține primul loc — la egalitate cu Steaua — în clasamentul formațiilor care, de-a lungul anilor, au cîștigat «Cupa României».

PETRE COMAN — Mangalia. Iată formația (inclusiv schimbările survenite in timpul jocului) cu care Steagul roșu Brașov a «realizat» acel memorabil 1—10 in compania echipei Dinamo București, meci disputat pe stadionul «23 August» din București, la 19 mai 1965: Adamache (min. 46 Liebhardt) — Ivăncescu, Jenei, Campo, Pescaru (Campo) — Năftănăilă (Gane). Szigheti (Pescaru) — Necula (min. 46 Hașoti), Gane, Goran, Selimesi. În anul acela, în fruntea clasamentului golgheterilor au fost: Adam (Știința Cluj) cu 18 goluri. Sfirlogea (Știința Craiova) cu 16 goluri. Naghi (Dinamo Pitești) și Ene II (Dinamo București) cu cîte 14 goluri.

AURELIAN DUMITRU — Pitești. Deși, de-a lungul anilor, echipa Dinamo din orașul dv. a jucat cu Petrolul Ploiești în cadrul campionatului de zece ori, ea nu a reușit să cîștige decît o singură dată. Iată rezultatele inregistrate în meciurile Dinamo Pitești—Petrolul Ploiești: **1961—62:** 0—0 și 0—1; **1962—63:** Dinamo a fost în «B»; **1963—64:** 0—0 și 2—0; **1964—65:** 1—1 și 1—2; **1965—66:** 1—4 și 2—3; **1966—67:** 0—1 și 0—0. Deci, un bilanț favorabil Petrolului.

ȘTEFAN ADAM — comuna Izvoare. 1) Recordmana mondială la săritura în înălțime, Iolanda Balaș, s-a născut la Timișoara, la 12 decembrie 1936. Are o înălțime de 1,86 m și în jur de 72 kg. Recordul ei mondial (1,91 m) a fost realizat la Sofia, la 16 iulie 1961. Pînă acum Ioli a participat la trei ediții ale Jocurilor Olimpice: 1956 (locul V cu 1,67 m), 1960 (locul I cu 1,85 m) și 1964 (locul I cu 1,90 m). 2) Atletul Șerban Ciochină este de profesie inginer. El s-a născut în București, la 30 noiembrie 1939. Are 1,78 m înălțime și 65 kg. Recordul său republican la triplusalt este de 16,59 m și a fost stabilit recent, la Sofia, cu prilejul concursului «Narodna Mladej».

FĂNEL ALEXIU — Cluj. Meciul de fotbal România—Italia, care a avut loc la Roma, la 14 aprilie 1940, a luat sfîrșit cu scorul de 2—1 (0—0) în favoarea fotbaliștilor italieni. Iată formația României: David — Sfera, Lengheriu — Vintilă, Iuhasz, Lupaș — Bindea, Mihăilescu, Baratki, Reuter, Gică Popescu. Golurile au fost înscrise de Baratki (min. 47), Biavatti (min. 60) și Piola (min. 69).

IRINEL DRAGOMIRESCU — Brăila. Patinatoarea Gabriele Seifert a cucerit pentru prima dată titlul de campioană a R.D. Germane la patinaj artistic în anul 1961, la Dresda. Atunci avea doar 12 ani.

ION GAVRILENCO — Tulcea. 1) Prietenul dv. este bine informat. Într-adevăr, canotorii Nicolae Artimov, Andrei Conțolenco, Hilde Lauer, Andrei Igorov, Haralambie Ivanov și Vasile Nicoară sînt maeștri emeriți ai sportului. 2) Aurel Vernescu nu este un «fiu al Deltei» — cum îl numiți dv. El s-a născut în București, la 23 ianuarie 1939.

ANDREI RAAB — Reșița. Tovarășii de la difuzarea presei din uzina unde lucrați, și unde ați făcut abonamentul la publicația noastră, au obligația să vă aducă revistele la timp și în bune condițiuni, nu murdare și desenate cu creionul așa cum le primiți în ultima vreme. Exemplarele necorespunzătoare refuzați-le și pretindeți exemplare curate







MAGAZIN sportiv



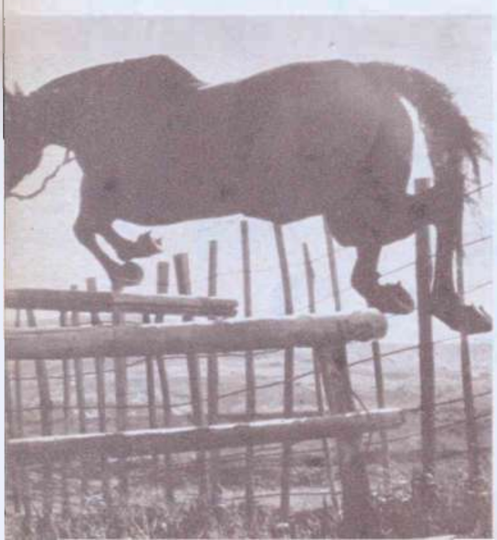
TEAMA DE... ÎNĂLȚIME

Micul pretendent la un record la săritura în înălțime se antrenează cu pasiunea specifică vîrstei. Existența calităților fizice ne-o dovedește «deschiderea» din fotografie. Ce ne facem, însă, cu curajul? După cum se poate vedea, micro-atletul a închis ochii, se pare, numai la gîndul că efortul mișcării l-ar putea desprinde de pămînt. Sau poate astfel se vede planînd peste o ștachetă înaltă, înaltă... (Foto: FRANCISC KONCZ — Gherla).



A 300 -a PARTIDĂ

Spectatorii prezenți în sala Floreasca la recenta finală a «C.C.E.» de volei dintre echipele masculine ale cluburilor Dinamo și Rapid din București au fost martorii unei neobișnuite festivități. Secretarul general al Federației Române de Volei, Aurel Dobincă, a înminat într-un cadru festiv un buchet de flori arbitrului L. Kettner (Cehoslovacia), care a condus cu această ocazie cea de a 300-a partidă de volei din cariera sa de arbitru — un frumos jubileu.



MOȚATA...

...este numele calului pe care îl vedeți sărind grațios peste obstacol. Aparențele ar lăsa să se întrevadă că Moțata, într-un exces de zel, și-ar fi pierdut partenerul pe... drum. Dar nu, nu este adevărat. Moțata aparține centrului de călărie al UCFS Iași și deocamdată învață să sară obstacolele fără călăreț. Pentru aceasta, antrenorul Al. Comarenco a amenajat un culoar prevăzut cu obstacole prin care dă drumul cailor să se inițieze în această fru-

EPIGRAME

de Victor HÎLMU

Unui sportiv care neglijează antrenamentele

Umbli razna, nene,
Pînă obosești;
Numai pe arene
Te mai odihnești!

Unui atlet comod, care se crede sculptural

Sculptura din antichitate.
Pe lîngă el, nimica nu e;
Cu lipsa-i de... mobilitate,
Îl cred și eu că e... statue.



PESCARUL AMATOR

Maestrul emerit al sportului, handbalistul VIRGIL HNAT este un pasionat pescar amator. Acum cînd sezonul de pescuit e în toi, și cînd campionatul s-a terminat, Virgil își petrece majoritatea timpului liber pe malul apelor. Iată-l pregătindu-și «arsenalul» cu care speră să le vină de hac multor pești.

RECUNOAȘTEȚI „ARTIȘTII"?



Să fie oare un cuplu renumit? Da, dar mai puțin pe plan artistic. Îi aveți în fotografie pe soții DRÎMBĂ. Cu toate că scrima este pasiunea lor, în timpul liber, Ionel nu pierde niciodată prilejul de a face o serenadă soției sale Ileana.

MICROMOTIVE SPORTIVE

- **Clorofila este tricoul de campion al ierbii.**
- **Unde nu intră soarele pe fereastră, e... nocturnă.**
- **Cînd bate vîntul, și frunzele fac... galerie.**
- **Există și bazine acoperite cu... slipul.**
- **Și în nocturnă se prinde o... zi mare.**
- **La șah, oamenii stau la masă cu... caii.**
- **Halterofilii sînt macarale de... mînă.**
- **Migrena: febra musculară a... șahistului.**
- **În gimnastica feminină inelele se cheamă... verighete?**
- **Cînd unii fotbaliști fac henț, cică dau autografe... mingii.**

Titi GHEORGHIU — Vaslui



EFORTUL ȘI RECOMPENSA LUI

Este neîndoielnic faptul că sportul cu pedale deține un loc de frunte în ierarhia disciplinelor care solicită un mare efort. Fotografia de sus, realizată de un talentat fotoreporter cu prilejul actualei ediții a «Cursei Păcii», constituie un document edificator. Toate energiile, toată capacitatea sportivului trebuie aruncată în dispută pentru a te menține în pluton la 48 km pe oră! Dar, toate acestea, toată truda este recompensată de bucuria victoriei. Sentiment pe care-l puteți citi pe fața belgianului Marcel Maes (fotografia de jos) ciștigătorul «Cursei Păcii», în momentul în care face turul de onoare pe stadionul din Praga, încadrat de A. Kirilov și J. Magiera.



EDIȚIA 50



De curînd, pe stadionul Parc des Princes din Paris, a avut loc cea de a 50-a finală din istoria Cupei Franței la fotbal. Victoria și, bineînțeles, Cupa au revenit de această dată echipei Olympique

LA „ÎNCĂLZIRE"

Sportiva cehoslovacă **Vera Ceaslavska** a dominat de-o manieră categorică, în ultima vreme, toate marile întreceri internaționale de gimnastică la care a participat. Fotografia din dreapta ne-o prezintă la «încălzire» înainte de a intra în «focul» campionatelor europene care au avut loc la Amsterdam, unde Ceaslavska a obținut un răsunător succes. Antrenoarea o ajută pe Vera să se... desmorțească înainte de a începe concursul.



ÎNVINGĂTORUL LUI KULEJ

Una dintre cele mai mari surprize ale Campionatelor europene de box a constituit-o victoria în finală a sovieticului VALERI FROLOV în fața fostului campion Kulej (Polonia). Vă prezentăm o fotografie făcută înaintea «europenelor». Este momentul în care boxerul Frolov își pregătea valiza pentru Roma. Se pare că actualul campion european la categoria ușoară a luat atunci cu el toate speranțele de victorie și, după cum am văzut, i s-au împlinit.



KOPA NU VA MAI JUCA?

Toți iubitorii fotbalului speră că această veste nu se va confirma. Și totuși, după cît se pare, celebrul fotbalist francez s-a hotărît, la 36 de ani, să renunțe la activitatea competițională. Dar chiar dacă RAYMOND KOPA se va consacra afacerilor (este hotelier la Reims), marea pasiune a vieții sale va rămîne fotbalul. În fotografia din dreapta, îl puteți vedea la unul din antrenamentele suplimentare pe care excelentul fotbalist le făcea în ultima vreme pentru a-și salva echipa, Reims, de la retrogra-



CONCURSUL INTERNAȚIONAL DE ATLETISM DE LA BUCUREȘTI

BUCURII MICI și DECEPȚII MARI

Aflînd că, după o întrerupere de patru ani (cauza întreruperii nefiindu-ne cunoscută), stadionul Republicii din Capitală va găzdui din nou campionatele internaționale de atletism ale României, iubitorii acestui sport-rege s-au bucurat mult. S-au bucurat pentru că și-au închipuit (citind avancronicile și văzînd afișele) că iarăși vor admira evoluția unor mari performeri europeni și transoceanici la alergări, aruncări și sărituri. S-au bucurat pentru că și-au închipuit că federația noastră de specialitate și-a recîștigat creditul pe plan internațional (pierdut în anii trecuți ca urmare a săracului și neinteresantului calendar internațional pe care-l anunța la congresele forului european), că promisiunile de participare făcute de colegele de breaslă de peste hotare vor fi respectate. Dar, din nefericire, au rămas numai cu bucuria închipuirii.



Iosif Naghi — recordmanul României la aruncarea discului

La starturile întrecerilor — spre marea decepție — au răspuns «prezent» foarte puține nume cu sonoritate internațională. În schimb, a existat o participare bogată în materie de stele de mărimea a treia, a patra și așa mai departe. Acest lucru i-a determinat pe organizatori să modifice titulatura, adică în loc de **«A XVI-a ediție a campionatelor internaționale de atletism ale României»** să-i spună competiției **«Concursul internațional de atletism»**. Deci, ceva fără ediție, fără tradiție și, din cauza asta, cu tribune golașe (să ne amintim de «internaționalele» noastre: tribune pline, iluminat cu torțe, urale fantastice — demne de o finală mondială de fotbal — cu care spectatorii răsplăteau victoriile de valoare ale atleților români și străini!). Totuși, un merit îi revine federației noastre de specialitate că s-a orientat bine în privința schimbării numelui acestei confruntări internaționale. Ar fi avut, însă, un merit și mai mare dacă punea meciului următoarea titulatură: **«România—Cuba»**, întrucît la această recepție atletică majoritatea confruntărilor sportivii români le-au avut cu adversari din Cuba (ce e drept, cam slab cotați în statisticile internaționale; cei mai buni din lotul cubanez, sprinterii Miguelina Cobian și Henrique Figuerola, de valoare mondială, au preferat să concureze în... Italia). Am stat de vorbă cu membri ai federației noastre de specialitate și i-am întrebat de ce atletismul nostru nu este băgat în seamă pe plan internațional, de ce nu s-au îngrijit mai serios și mai competent de «mobilizarea» cremei de peste hotare la «internaționalele» României. Am primit răspunsul: **«Vino la federație să vezi dosarul doldora cu copiile de pe invitațiile făcute și cu răspunsurile de acceptare!»**. I-am crezut pe cuvînt, dar rămîne încă de elucidat (ca să facem pe naivii) de ce federația noastră de specialitate nu este luată în serios (ca în urmă cu cîțiva ani) în relațiile cu organele similare din străinătate, atunci cînd e vorba de stele de prima mărime? După unii, ca să fii luat în seamă trebuie să te faci cunoscut. Cum ne-am făcut noi cunoscuți? Cu succesele de la întrecerile balcanice? Nu ne-am făcut cunoscuți, ăsta-i adevărul! La «europenele» de la Budapesta de anul trecut nu am cucerit nici o medalie de aur! Insuccesul de acolo ar fi trebuit să constituie un prilej de analiză și de luări de măsuri. Nu contestăm faptul că s-a făcut analiza și că au fost luate măsurile. **Dar ne mirăm că nu apar rezultatele.** Principalul rezultat fiind creditul pe plan internațional, adică atleții de valoare străini să nu întoarcă spatele pistelor românești. Avem și noi atleți de valoare, dar prea puțini, insuficienți pentru a ne dobîndi acest credit internațional și la nivelul investițiilor făcute fără zgîrcenie (dar, probabil, incompetent gospodărite de federația noastră de specialitate).

Și acum să ne referim la «Concursul internațional de atletism», găzduit la sfîrșitul săptămînii trecute pe stadionul Republicii din Capitală. Am



Elisabeta Baciu (a treia de la stînga spre dreapta) în cursa de 800 m în care a stabilit un record de junioare. Plutonul e condus de Ileana Silai — recordmana de senioare a probei, care a realizat 2 : 07,7.

avut și satisfacții: consecvența progresivă a unor atleți români:

ȘERBAN IOAN continuă ascensiunea la săritura în înălțime. El a realizat un nou record național de juniori (2, 10 m) și, se pare, nu va trece mult pînă va deveni recordman național de seniori. Dar cifra de 2,12 m este sub posibilitățile sale. Așa încît îi dorim un final de sezon dincolo de 2,15 m!

IOSIF NAGHI — discobolul nr. 1 al României — merge și el din record în record: 57,36 m — 57,86 m — 58,28 m. Nu ne îndoim că el va depăși încă anul acesta granița celor 60 de metri.

ȘERBAN CIOCHINĂ, care a stabilit la Sofia recordul la triplusalt (16,59 m), a avut o comportare modestă la București (poate și din cauza calității pistei de elan): 16,06 m.

Valoroase au fost și comportările **VIORICĂI VISCOPOLEANU** (6,47 m la săritura în lungime), **DOINEI BĂDESCU** (56,5 la 400 m — record de junioare), **ELISABETEI BACIU** (2 : 08,1 la 800 m — record de junioare).

Aceste rezultate, precum și altele, iată bucuriile noastre la «Concursul internațional de atletism». Pentru decepții, din păcate, a fost necesar să consumăm majoritatea spațiului din pagină. Ne propunem ca, într-un număr viitor, să facem un reportaj despre investițiile în atletism, care, pînă în prezent, par a fi — după ansamblul rezultatelor — în general, nerentabile.

Horia CRISTEA

Șerban Ioan — deasupra ștachetei ridicată la 2,10 m (record de juniori)



FIȘIER

ATLETISM

Recorduri mondiale

100 m	10,0	Jim Hines	SUA
„	10,0	Cecil Turner	SUA
Prăjină	5,36	Bob Seagren	SUA
Ștaf. 4×110 yarzi	39,0	Univ. California de Sud	SUA
300 m femei	37,8	Irena Kirszenstein	Polonia

Recorduri europene

3 000 m	7.45.0	Harald Norpoth	RFG

Recorduri republicane

Seniori

Triplusalt	16,59	Șerban Ciochină	Metalul Buc.
Disc	57,86	Iosif Naghi	Steaua Buc.
„	58,28	Iosif Naghi	Steaua Buc.
Ștaf. 4×10 m (echipe de club)	41,3	Dinamo București (Nichifor-Hugel-Iliescu-Ciobanu)	

Juniori mari

Prăjină	4,60	Cristian Ivan	Rapid Buc.
Înălțime	2,09	Șerban Ioan	Polit. Buc.
„	2,10	Șerban Ioan	Polit. Buc.
400 m femei	56,5	Doina Bădescu	Rapid Buc.
800 m femei	2.08.1	Elisabeta Baciu	Șc. Sp. UCFS Roman

Junioare mici

400 m	58,2	Maria Filip	Șc. Sp. UCFS Roman
Disc	45,01	Carmen Ionescu	Șc. Sp. 2 Buc.

HALTERE

Recorduri mondiale și europene

Cat semigrea stilul smuls	135	Valdemar Bazanovski	Polonia
Cat. mijlocie stilul împins	165	Nicolae Horosaiev	URSS
Cat. semigrea stilul împins	169	Mihail Sabaiev	URSS

CICLISM

Recorduri mondiale

500 m lansat	28,1	Pierre Trentin	Franța

NATAȚIE

Recorduri republicane

Ștaf. 4×200 m liber femei	10.44.5	Șc. Sp. 2 Buc. (V. Petcu-C. Cehanzuc-C. Ursu-E. Popescu)

N.M.

CONCURS PENTRU CREAREA DE CÎNTECE CU TEMĂ SPORTIVĂ

Reamintim că mai sînt puține zile pînă la încheierea Concursului inițiat de Consiliul General al Uniunii de Cultură Fizică și Sport pentru crearea unui «cîntec al sportivilor din România» (marș), precum și a unor cîntece pe diferite teme de sport.

Concursul este public și deschis tuturor compozitorilor și poeților, membri ai uniunilor de creație sau amatori.

La concurs vor fi primite piese muzicale — acompaniament pentru pian (acordeon) și voce — în formă definitivă (muzică și text), realizate prin colaborarea directă dintre compozitori și textieri.

Nu se vor selecționa lucrările difuzate sau selecționate la alte concursuri.

LUCRĂRILE PURTÎND UN MOTTO VOR FI TRIMISE PÎNĂ LA DATA DE 1 IULIE 1967, PE ADRESA CONSILIULUI GENERAL AL UCFS (STR. VASILE CONTA 16, BUCUREȘTI — RAIONUL 30 DECEMBRIE) ÎN DOUĂ EXEMPLARE, CU MENȚIUNEA «PENTRU CONCURSUL DE CÎNTECE SPORTIVE».

Pentru cele mai valoroase lucrări, Consiliul General al UCFS va acorda, pe baza propunerilor făcute de un juriu format din reprezentanți ai Uniunii Compozitorilor și Uniunii Scriitorilor, următoarele premii:

1. Pentru «Cîntecul sportivilor din România» (marș):
— Un premiu unic în valoare de 7 000 lei (text și muzică).
2. Pentru cîntece pe diferite teme sportive:
— Premiul I în valoare de 5 000 lei (text și muzică)
— Premiul II în valoare de 4 000 lei (text și muzică)
— Premiul III în valoare de 3 000 lei (text și muzică)
— Două mențiuni a 2 000 lei fiecare.

În afara lucrărilor premiate, vor fi achiziționate piesele muzicale considerate valoroase.

Lucrările premiate vor fi popularizate și tipărite într-un caiet de cîntece sportive prin Editura UCFS.

'PORT

Redacția și administrația: Str. Vasile Conta 16, raionul 30 Decembrie, București. Telefoane: 11 91 13 și 11 10 05. Abonamentele se fac la toate oficiile poștale din țară, iar în întreprinderi și instituții prin difuzorii voluntari. Costul abonamentului: 3 luni — 15 lei; 6 luni — 30 de lei; 1 an — 60 de lei.

Prezentarea grafică: M. Patrichi. Tehnoredactor: N. Bărbăuțean.



O EXCEPȚIONALĂ PERFORMANȚĂ A RUGBIȘTILOR DINAMOVIȘTI!



de la 0-12 la 18-0

Foto: Paul ROMOȘAN

Excelentul înaintaș Rășcanu pătrunde în dispozitivul francez urmărit cu îngrijorare de Lassère, Lacroix, Zani și Fausto (13).

*

Învingătorii, la cîteva momente după terminarea partidei. În picioare de la stînga la dreapta: antrenorul Dumitru IONESCU, ȚUȚUIANU, FUGIGI, ZLĂTOIANU, ENE, BACIU, IORDĂCHESCU, RĂȘCANU, PURDEA (vicepreședintele secției de rugbi). Jos: CORAVU, DRAGOMIRESCU, GIUGIUC, DRAGOMIR, NICA, LEONTE, DĂICIULESCU. Lipsește din fotografie STOICA, accidentat.